

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 24-5-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Σωτηρία Σταματοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει, τη με αρ. πρωτ. ΕΑΔΗΣΥ ΕΙΣ. 3390/11-5-2022 αναπεμφθείσα κατόπιν της ΔΕφΠειρ Α220/2022 απόφασης, από 25-10-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΑΕΠΠ 2026/27-10-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και του από 8-11-2021 παρεμβαίνοντος, κατόπιν της από 29-10-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 14-10-2021 κοινοποιηθείσας υπ' αριθ. 620/2021 Απόφασης Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος κρίθηκε αποδεκτός και ορίσθηκε ανάδοχος ο παρεμβαίνων, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για «εργασίες Συντήρησης Οδικού Δικτύου και ειδικότερα εργασιών Τεχνικής Επιθεώρησης, Άμεσης Επέμβασης, Βασικής Συντήρησης, καθώς και εργασιών Κύριας Συντήρησης, με σκοπό την υλοποίηση άμεσων και βραχυπρόθεσμων παρεμβάσεων για την Συντήρηση, αλλά και Λειτουργία, επί χρονικού διαστήματος τριών (3) ετών του οδικού δικτύου των Νήσων ..., ..., ..., ... και ...αρμοδιότητας ...», συνολικής προϋπολογισμένης δαπάνης 4.435.483,87 ευρώ άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 25-5-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 10-11-2021 κοινοποιηθείσες στους διαδίκους Απόψεις της και ο προσφεύγων το από 15-11-2021 υπόμνημά του.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 15.000,00 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, ασκείται εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, η από 25-10-2021 προσφυγή του δεύτερου αποδεκτού μειοδότη, κατά παρέκταση στην επόμενη της 24-10-2021, εργάσιμη ημέρα, κατά της από 14-10-2021 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης κατακύρωσης, καθ' ο μέρος κατακυρώθηκε η διαδικασία και ορίστηκε ανάδοχος, ο εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, από 8-11-2021, κατόπιν της από 29-10-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνων. Άρα, η προσφυγή και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον υπό II.A πρώτο λόγο της προσφυγής, ο όρος 22.Γ της διακήρυξης όρισε το εξής κριτήριο οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας «Η οικονομική και χρηματοοικονομική ικανότητα των οικονομικών φορέων, αποδεικνύεται σωρευτικά (επί ποινή αποκλεισμού), με βάση τις κάτωθι απαιτήσεις :... δ) Οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς πρέπει να διαθέτουν αποδεδειγμένα την ικανότητα χρηματοδότησης της κατασκευής του έργου ώστε να εξασφαλισθεί η εμπρόθεσμη και σύμφωνη με τη σύμβαση υλοποίησή του. », ενώ ο όρος 23.5 όρισε συναφώς με το ανωτέρω κριτήριο επιλογής το εξής δικαιολογητικό οριστικής απόδειξης «...(στ) Προς απόδειξη ικανοποίησης των όρων της παρ. 22.Γ.δ) της παρούσας οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν βεβαίωση από πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα ή άλλο φορέα που έχει την κατά νόμο δυνατότητα σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4261/2014, με την οποία βεβαιώνεται ότι υφίσταται μεταξύ αυτού και του οικονομικού φορέα συνεργασία που του εξασφαλίζει κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς τη δυνατότητα χορήγησης πίστωσης σε ποσό ανερχόμενο σε

ύψος 20% τουλάχιστον του προϋπολογισμού δημοπράτησης και θα εξετάσει αίτημα χορήγησης πίστωσης για την εκτέλεση του συγκεκριμένου έργου, εφόσον αναδειχθεί ανάδοχος, ανερχόμενο σε ύψος 20% τουλάχιστον του ποσού ανάθεσης. Η επιτροπή διαγωνισμού διατηρεί το δικαίωμα να ελέγξει/διερευνήσει και να επιβεβαιώσει την ακρίβεια των αναγραφόμενων στοιχείων ». Ο παρεμβαίνων με τα από 1-9-2021 υποβληθέντα, κατόπιν της από 23-8-2021 κλήσης της αναθέτουσας προς υποβολή τους, δικαιολογητικά κατακύρωσης, υπέβαλε την από 23-6-2021 εκδοθείσα, κατά τη στο σώμα της ημερομηνία, βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας της ..., ενώ η προσφορά του παρεμβαίνοντα υποβλήθηκε την 24-6-2021, ήτοι την επομένη υποβολής της προσφοράς (με καταληκτική ημερομηνία υποβολής την ίδια ημέρα). Συνεπώς, το προσόν αποδεικνύεται ως ήδη συντρέχον κατά τον κρίσιμο χρόνο της προσφοράς. Και ναι εν γένει τα προσόντα συμμετοχής θα πρέπει, όπως ορθά προβάλλει ο προσφεύγων, τόσο κατά την προσφορά, όσο και κατά την υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης, ουδόλως όμως η υποβληθείσα βεβαίωση φέρει ορισμένο και συγκεκριμένο χρόνο ισχύος (όπως επί παραδείγματι, συμβαίνει σε δικαιολογητικά, όπως οι ασφαλιστικές και φορολογικές ενημερότητες που εκδίδονται με συγκεκριμένο χρόνο ισχύος), πέραν του οποίου παύει και δεν επάγεται η συναφής δι' αυτής δήλωση του τραπεζικού ιδρύματος και η εξ αυτού βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας του οικονομικού φορέα, έννομες συνέπειες ούτε προκύπτει στιγμιαία επενέργεια της δήλωσης του τραπεζικού ιδρύματος ή συγκεκριμένος χρόνος στον οποίο αυτή δύναται να αναφέρεται. Ούτε η διακήρυξη όρισε ότι θα πρέπει τυχόν, ακριβώς ενόψει μάλιστα, ότι τέτοια βεβαίωση δεν φέρει συγκεκριμένη και περιορισμένη χρονική ισχύ μετά την έκδοσή της, να εκδοθεί αυτοτελώς και σωρευτικά, τόσο κατά τον χρόνο της προσφοράς, όσο και κατά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Άρα, αβασίμως προβάλλει ο προσφεύγων μη ισχύ ή μη απόδειξη ισχύος της ως άνω βεβαίωσης κατά τον χρόνο υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης. Σημειωτέον άλλωστε, ότι ο όρος 23.5.στ ανωτέρω αναφέρει ότι θα πρέπει να αναφέρει η βεβαίωση ότι εξασφαλίζει στον οικονομικό φορέα «κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς τη δυνατότητα

χορήγησης πίστωσης...» και άρα, ήταν σαφές πως η βεβαίωση έπρεπε και αρκούσε να εκδίδεται πριν την υποβολή της προσφοράς, ενώ άλλωστε, αν η βεβαίωση έπρεπε να έχει εκδοθεί και μετά από αυτόν τον χρόνο, η ως άνω πρόβλεψη δεν θα είχε νόημα (ήτοι, ότι κατά τον χρόνο των δικαιολογητικών κατακύρωσης θα έπρεπε να βεβαιώνεται ότι εξασφαλίζει η βεβαίωση κατά τον χρόνο της υποβολής της προσφοράς τη δυνατότητα χορήγησης πίστωσης). Προδήλως αβάσιμος είναι και ο ισχυρισμός ότι η βεβαίωση δεν ίσχυε ούτε κατά τον χρόνο υποβολής προσφοράς, επειδή εκδόθηκε την προηγούμενη ημέρα από την υποβολή της. Σαφώς, όπως προαναφέρθηκε, ούτε εκ του περιεχομένου της νυν βεβαίωσης ούτε εκ φύσεως αυτής προκύπτει ότι έχει στιγμιαίο χαρακτήρα, ώστε να εξαντλεί την αποδεικτική ισχύ της και την επενέργεια των δηλώσεων του τραπεζικού ιδρύματος την ίδια ημέρα της εκδόσεώς της ούτε προκύπτει οιαδήποτε τέτοιο εκ της διακήρυξης ούτε άλλωστε, θα ήταν δυνατόν και δη, άνευ σαφούς μνείας στη διακήρυξη, να συναχθεί ότι υφίσταται τέτοια υποχρέωση, ταυτόχρονης με την υποβολή της προσφοράς έκδοση της βεβαίωσης, συνθήκη που προφανώς θα καθιστούσε αδικαιολόγητα δυσχερή τη σύνταξη της προσφοράς (γιατί, αν για οιονδήποτε λόγο, ο προσφέρων δεν προλάβει να ολοκληρώσει την ίδια ημέρα την προσφορά του και να έχει έτοιμα τα λοιπά έγγραφα αυτής, θα έπρεπε να ζητήσει επανέκδοση της βεβαίωσης από την τράπεζα, εναλλακτικά, να ζητήσει την έκδοση της την τελευταία ημέρα υποβολής προσφορών, με κάθε προφανή κίνδυνο). Περαιτέρω, ο ως άνω όρος 23.5.στ απαιτεί δια της βεβαίωσης, να βεβαιώνεται ότι «υφίσταται μεταξύ αυτού και του οικονομικού φορέα συνεργασία που του εξασφαλίζει κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς τη δυνατότητα χορήγησης πίστωσης σε ποσό ανερχόμενο σε ύψος 20% τουλάχιστον του προϋπολογισμού δημοπράτησης και θα εξετάσει αίτημα χορήγησης πίστωσης για την εκτέλεση του συγκεκριμένου έργου, εφόσον αναδειχθεί ανάδοχος, ανερχόμενο σε ύψος 20% τουλάχιστον του ποσού ανάθεσης.», ενώ η άνευ ΦΠΑ εκτιμώμενη αξία της υπό ανάθεση σύμβασης ήταν 4.435.483,87 ευρώ και η μετά ΦΠΑ εκτιμώμενη αξία ήταν 5.500.000 ευρώ. Η υποβληθείσα βεβαίωση αναφέρει ότι χορηγείται για τη συμμετοχή του

παρεμβαίνοντος στον συγκεκριμένο διαγωνισμό, βεβαιώνει ότι η εταιρία συνεργάζεται με την ... και η συνεργασία τους είναι ομαλή, όπως και ότι η Τράπεζα έχει ήδη εγκρίνει υπέρ της εταιρίας πιστοδότηση με τα σε αυτήν αναφερόμενα ποσά και συγκεκριμένα, ποσό 1.000.000,00 € για χρηματοδοτήσεις κεφαλαίου κίνησης, άνοιγμα ενέγγυων πιστώσεων, έκδοση εγγυητικών επιστολών Γ' κατηγορίας, ήτοι εγγυητικών επιστολών δεκάτων. ποσό 1.100.000,00 € για την έκδοση εγγυητικών επιστολών κατηγορίας Α' και Β', ήτοι εγγυητικών επιστολών συμμετοχής και εγγυητικών επιστολών καλής εκτέλεσης και ποσό 800.000,00 € για χρηματοδότηση κεφαλαίου κίνησης, ενώ επιπλέον αναφέρει πως «Σε περίπτωση που η εταιρεία αναδειχθεί ανάδοχος του ανωτέρω έργου και εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα για χρηματοδότηση μέχρι του ποσού, που θα αντιστοιχεί σε ποσοστό 20% τουλάχιστον του ποσού ανάθεσης, η Τράπεζα προτίθεται να το εξετάσει με βάση τα εκάστοτε τραπεζικά κριτήρια, τους ισχύοντες νομισματοπιστωτικούς κανόνες, την οικονομική κατάσταση και τις προοπτικές της εταιρείας κατά το χρόνο της υποβολής του, χωρίς να αναλαμβάνει με την παρούσα οποιαδήποτε δέσμευση ικανοποίησής του.». Επομένως, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, ρητά αναφέρει η βεβαίωση ότι έχουν εγκριθεί υπέρ του παρεμβαίνοντα αφενός 1.000.000,00 € που μπορούν να διατεθούν για χρηματοδοτήσεις κεφαλαίου κίνησης, άνοιγμα ενέγγυων πιστώσεων, έκδοση εγγυητικών επιστολών Γ' κατηγορίας και άρα, σε κάθε περίπτωση, δεδομένου ότι δεν τίθενται υπο-όρια μεταξύ των επιμέρους είδους πιστώσεων, το 1 εκ. αφορά τις χρηματοδοτήσεις, αφετέρου 800.000 ευρώ για χρηματοδότηση κεφαλαίου κίνησης και άρα, προκύπτει συνολική έγκριση χορήγησης πίστωσης 1,8 εκ. ευρώ, ήτοι ποσό πάνω από το 20% ακόμη και του μετά ΦΠΑ προϋπολογισμού της διαδικασίας (5,5 εκ. X 20% = 1,1 εκ. ευρώ). Περαιτέρω, η ίδια η διακήρυξη, στον όρο 23.5.στ όρισε ότι η βεβαίωση θα αναφέρει ότι ο εκδότης «θα εξετάσει αίτημα χορήγησης πίστωσης για την εκτέλεση του συγκεκριμένου έργου, εφόσον αναδειχθεί ανάδοχος, ανερχόμενο σε ύψος 20% τουλάχιστον του ποσού ανάθεσης» και άρα, ουδόλως χρειαζόταν να έχει χορηγηθεί ήδη η πίστωση ή να έχει άνευ ετέρου προσυμφωνηθεί ή να δεσμευθεί ο εκδότης ότι θα τη χορηγήσει

σε περίπτωση ανάθεσης, χωρίς να εκτιμήσει τίποτε, αλλά αντίθετα, αρκούσε η δέσμευση ότι «θα εξετάσει» (και όχι «θα χορηγήσει») τέτοιο τυχόν αίτημα χορήγησης. Η δε έννοια της «εξέτασης» αυτονόητα σημαίνει ότι ο εκδότης θα αναλάβει να εκτιμήσει τέτοιο αίτημα και όχι ότι δεσμεύεται εκ των προτέρων ότι θα το ικανοποιήσει, αφού δεν ζητήθηκε προσύμφωνο πίστωσης ή πίστωση υπό αναβλητική αίρεση, αλλά απλώς δέσμευση εξέτασης τέτοιου αιτήματος. Προφανώς δε, η «εξέταση» ενός αντίστοιχου αιτήματος λαμβάνει χώρα ακριβώς, με βάση τα συναφώς περί αυτής ισχύοντα κατά τον χρόνο υποβολής του (προς τούτο, ζητήθηκε δήλωση για εξέταση αίτηση χορήγησης πίστωσης και όχι για άνευ ετέρου εκ των προτέρων έγκρισή του και χορήγηση πίστωσης), ήτοι με βάση όσα ισχύουν για την οικονομία, το νομισματικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα, τον ίδιο τον αιτούντα και την ίδια την τράπεζα και τις χρηματοδοτικές της ικανότητες κατά τον μελλοντικό αυτό χρόνο. Προς τούτο δε, αυτονόητα η τράπεζα δεν δεσμεύεται να ικανοποιήσει άνευ ετέρου και ήδη κατά τον χρόνο έκδοσης της βεβαίωσης το αίτημα, ακριβώς επειδή δεν ζητήθηκε σύμβαση πίστωσης ή σύμβαση υπό αναβλητική αίρεση ή προσύμφωνο δανείου και κατ' αποτέλεσμα μια συναφής επιφύλαξη περί του ότι κατά την εξέταση τέτοιου αιτήματος, η τράπεζα θα λάβει υπόψη «τα εκάστοτε τραπεζικά κριτήρια, τους ισχύοντες νομισματοπιστωτικούς κανόνες, την οικονομική κατάσταση και τις προοπτικές της εταιρείας κατά το χρόνο της υποβολής του, χωρίς να αναλαμβάνει με την παρούσα οποιαδήποτε δέσμευση ικανοποίησώς του» όχι μόνο δεν αντιβαίνει τα ζητούμενα, αλλά συνιστά αυτονόητο περιεχόμενο και σύμφωνο με το ζητούμενο της διακήρυξης, ήτοι τη δήλωση ότι τέτοιο αίτημα θα εξεταστεί και όχι αναγκαία, ότι βεβαιώνεται προ της προσφοράς ακόμη, ότι θα εγκριθεί (ενώ είναι και άγνωστο αν και πότε εν τέλει τυχόν θα υποβληθεί, για ποιο ποσό και υπό ποιες συνθήκες). Άρα, το ζητούμενο περιεχόμενο της βεβαίωσης κατά τον όρο 23.5.στ είναι ότι ο εκδότης-τράπεζα δεσμεύεται πως με τα νυν κατά την έκδοση της βεβαίωσης, δεδομένα, ο οικονομικός φορέας δύναται να λάβει πίστωση τέτοιου ύψους και αν αναδειχθεί ανάδοχος, ο εκδότης δεσμεύεται ήδη κατά το νυν χρόνο της έκδοσης, ότι θα εξετάσει μελλοντικό συναφές αίτημα για τέτοια πίστωση,

προφανώς με βάση όσα θα ισχύουν κατά την υποβολή του. Εξάλλου (Απόφαση ΑΕΠΠ 1255/2021), το γεγονός πως η τράπεζα δεν αναλαμβάνει κάποια υποχρέωση ούτε δεσμεύεται να δανειοδοτήσει τον παρεμβαίνοντα ή επιφυλάσσεται περί εκτίμησης των οικείων περί δανειοδότησης παραμέτρων, αν υποβληθεί σχετικό αίτημα, δεν αναιρεί την επάρκεια, υπόσταση και καταλληλότητα του εγγράφου ως «βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας», αφού εκτός του ότι τα ανωτέρω συνιστούν όλως ευλόγους όρους έκδοσης τέτοιας βεβαίωσης, ακριβώς για να μην εκληφθεί αυτή ως προσύμφωνο δανείου, περαιτέρω ούτως ή άλλως, δεν ζητήθηκε να υπάρχει τέτοια συμφωνία ή προσύμφωνο χρηματοδότησης/πίστωσης/δανειοδότησης εν προκειμένω, αλλά ρητά μάλιστα στη νυν διακήρυξη, αρκούσε ο εκδότης να δεσμεύεται ότι «θα εξετάσει» τέτοιο μελλοντικό τυχόν αίτημα και τίποτε άλλο. Επιπλέον (Απόφαση ΑΕΠΠ 216/2021), δεν ζητήθηκε ο οικονομικός φορέας να αποδεικνύει πως λαμβάνει δάνειο ή αναμένει εκταμίευση δανείου ή πίστωσης από το πιστωτικό ίδρυμα, αλλά ζητήθηκε «βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας», ήτοι βεβαίωση του οικείου τραπεζικού ιδρύματος ότι αυτός είναι ικανός να ανταποκριθεί στις τυχόν δανειακές υποχρεώσεις του και να κριθεί βάσει των νυν στοιχείων του, ως ικανός, αξιόπιστος και φερέγγυος σε βαθμό τέτοιο, ώστε το τραπεζικό ίδρυμα το θα εξετάσει, αν καταστεί ανάδοχος, αίτημα χορήγησης σε αυτόν δανειοδότησης τουλάχιστον συγκεκριμένου ποσού. Προδήλως ούτε απαιτήθηκε να έχει υποβάλει ο οικονομικός φορέας αίτημα έκδοσης δανείου ούτε να αναμένει έγκριση δανείου, αλλά αρκούσε να προκύπτει πως στον νυν χρόνο βρίσκεται σε κατάσταση που αν μη τι άλλο, υπό τα νυν δεδομένα του προσδίδει ανάλογο βαθμό αξιοπιστίας. Άρα, δεδομένου ότι η απαιτούμενη βεβαίωση δεν αναφέρεται σε κάποια νυν εξεταζόμενη ή χορηγηθείσα πίστωση, δεν δύναται παρά να έχει χαρακτήρα συστατικής επιστολής αξιόχρεου και φερεγγυότητας του οικονομικού φορέα, αναλόγου με το ως άνω σχετικό ποσό. Άλλωστε, άνευ αιτήματος λήψης συγκεκριμένου δανείου για συγκεκριμένο, δεν είναι δυνατόν εκ των προτέρων και γενικά, το τραπεζικό ίδρυμα να προεγκρίνει πίστωση και να κρίνει κατ' οριστικό τρόπο αξιόχρεο τον οικονομικό φορέα για λήψη συγκεκριμένου δανείου και άρα, η βεβαίωση του τραπεζικού ιδρύματος είναι

φύσει υποθετική και δεν δύναται παρά να τελεί ακριβώς και αυτονόητα υπό την αίρεση τόσο ενός πραγματικού αιτήματος πίστωσης, όσο και της ακριβούς κατάστασης του οικονομικού φορέα κατά τον συγκεκριμένο χρόνο υποβολής τέτοιου αιτήματος, που συνιστά άλλωστε και τον μόνο κρίσιμο χρόνο για τον οποίο η τράπεζα θα δύνατο να δεσμευθεί περί έγκρισης συγκεκριμένης πίστωσης, η οποία έγκριση ουδόλως ζητείτο. Συνεπώς, οι ως άνω επιφυλάξεις της υποβληθείσας βεβαίωσης ούτε συνιστούν τη βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας ως εκδοθείσα «υπό αίρεση», αφού η σχετική βεβαίωση εγγενώς τελεί υπό τη σχετική αίρεση και σε χρόνο άνευ σχετικού αιτήματος δεν δύναται παρά να έχει τον χαρακτήρα σχετικής διαπίστωσης εν γένει φερεγγυότητας και όχι συγκεκριμένης διαπίστωσης δυνατότητας αποπληρωμής συγκεκριμένης πίστωσης ούτε αποκλίνουν από τα ζητούμενα της διακήρυξης, πολλώ δε μάλλον ενώ τέτοιες βεβαιώσεις όταν δεν εκδίδονται ενόψει έγκρισης συγκεκριμένης αιτηθείσας πίστωσης δεν έχουν παρά όλως συστατικό υπέρ του οικονομικού φορέα χαρακτήρα και τίποτα περαιτέρω δεν αποδεικνύουν ούτε εξάλλου, ζητήθηκε όντως εκ της διακήρυξης η έγκριση κάποιας πίστωσης, ενώ οι ως άνω επιφυλάξεις περί συγκεκριμένου αιτήματος και εφόσον υποβληθεί αυτό, περί των οικονομικών συνθηκών και της κατάστασης του οικονομικού φορέα κατά τον τότε χρόνο, είναι όλως αυτονόητες, προφανείς και εκ των προτέρων αναμενόμενες, δεδομένου του αντικειμένου του ζητουμένου, ήτοι τραπεζικής βεβαίωσης «πιστοληπτικής ικανότητας» επί οικονομικού φορέα που δεν απαιτείται να συνιστά οφειλέτη ή αιτούντα συγκεκριμένης πίστωσης. Άρα, οι αιτιάσεις του προσφεύγοντα περί του ότι το ως άνω περιεχόμενο της υποβληθείσας βεβαίωσης του παρεμβαίνοντος δεν καλύπτει τα ζητούμενα της διακήρυξης, είναι αβάσιμοι. Τα ανωτέρω πέραν της από 5-11-2021 διευκρινιστικής βεβαίωσης της ..., η οποία βεβαιώνει ότι η τα όρια χρηματοδότησης κεφαλαίου κίνησης ανέρχοντα συνολικά στο 1,8 εκ. ευρώ και ότι η βεβαίωση που εκδόθηκε την 23-6-2021, έχει ισχύ καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Και αυτά, διότι ναι μεν ούτως ή άλλως και κατ' άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016 που διέπει και τη νυν διαδικασία, σύμφωνα με το άρ. 22 Ν. 4093/2022 (βλ. αναλυτικά κατωτέρω επί II.B λόγου της προσφυγής), η

αναθέτουσα ούτως ή άλλως δεν θα δύνατο, ακόμη και αν υπήρχε έλλειψη στα υποβληθέντα δικαιολογητικά κατακύρωσης, να αποκλείσει τον παρεμβαίνοντα, αλλά θα έπρεπε να τον καλέσει για συμπληρώσεις ή διευκρινίσεις. Αλλά εν προκειμένω, όσα η ως άνω συμπληρωματική βεβαίωση αναφέρει προκύπτουν ήδη, χωρίς λήψη αυτής υπόψη, εκ της ίδιας της από 23-6-2021 βεβαίωσης, σύμφωνα με τα παραπάνω. Άρα, απορριπτέος τυγχάνει επί του συνόλου των ισχυρισμών του, ο υπό II.A πρώτος λόγος της προσφυγής. Επιπλέον, αβάσιμος -προκύπτει και ο υπό II.B δεύτερος λόγος της προσφυγής, περί του ότι κατά παράβαση του όρου 23.6.δ της διακήρυξης («δ) Για την απαίτηση της παρ. 22.Δ.β) οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να υποβάλουν Υπεύθυνη δήλωση ότι διαθέτουν τον απαιτούμενο εξοπλισμό της παρ. 22Δ.β) της παρούσας Διακήρυξης συνοδευόμενη από τα εξής δικαιολογητικά : 1) Κατάλογο των ιδιόκτητων μεταφορικών και μηχανικών μέσων και τεχνικού εξοπλισμού που σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρ. 22Δ.β) της παρούσας Διακήρυξης 2) Τις αντίστοιχες Άδειες κυκλοφορίας, που εκδίδονται από τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες. Εναλλακτικά, εάν ο συμμετέχων οικονομικός φορέας δεν διαθέτει τον ελάχιστο εξοπλισμό και στηριχτεί στην ικανότητα άλλων φορέων, θα πρέπει να υποβάλει Υπεύθυνη δήλωση για τον ιδιόκτητο εξοπλισμό που διαθέτει και ότι για τον υπόλοιπο απαιτούμενο εξοπλισμό θα στηριχτεί στην ικανότητα άλλων οικονομικών φορέων, με ονομαστική αναφορά στους συγκεκριμένους οικονομικούς φορείς και στον αντίστοιχο εξοπλισμό τους. Στην προσφορά του θα επισυνάψει τις αντίστοιχες σχετικές υπεύθυνες δηλώσεις δέσμευσης των φορέων στην ικανότητα των οποίων στηρίζεται, οι οποίες θα αναφέρουν τον ιδιόκτητο εξοπλισμό τους που παρέχουν ως δάνεια εμπειρία στον συμμετέχοντα οικονομικό φορέα και θα συνοδεύονται από τις αντίστοιχες Άδειες κυκλοφορίας, που εκδίδονται από τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες») και προς απόδειξη του όρου 22.Δ («Η τεχνική και επαγγελματική ικανότητα των οικονομικών φορέων, αποδεικνύεται σωρευτικά (επί ποινή αποκλεισμού), με βάση τις κάτωθι απαιτήσεις: β) Λόγω της φύσης του συγκεκριμένου έργου, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν κατ' ελάχιστον, τον κάτωθι ιδιόκτητο τεχνικό εξοπλισμό ... Ένας (01) Μηχανικός Διαστρωτής... Ο παραπάνω τεχνικός εξοπλισμός

μπορεί να διατίθεται είτε αθροιστικά από τα μέλη της ένωσης οικονομικών φορέων είτε από ένα μόνο μέλος. Ο ανωτέρω τεχνικός εξοπλισμός δύναται να διατεθεί στον συμμετέχοντα οικονομικό φορέα με δάνεια εμπειρία από άλλους οικονομικούς φορείς, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 22.ΣΤ. της παρούσας διακήρυξης....»), ο παρεμβαίνων υπέβαλε μεν με τα δικαιολογητικά κατακύρωσής του, την άδεια κυκλοφορίας του ... μηχανήματος έργου/διαστρωτήρας ασφαλτομίγματος, όχημα που εισφέρει στην προσφορά, ο παρέχων στήριξη προς πλήρωση του ως άνω κριτηρίου επιλογής, τρίτος οικονομικός φορέας, ..., πλην όμως, υπέβαλε αυτή χωρίς να συμπεριλάβει τη 2^η σελίδα της, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει αν έχει παρακρατηθεί η κυριότητα. Και τούτο, διότι ακόμη και αν ακόμα συνέτρεχε παρακράτηση κυριότητας, τούτο δεν αναιρεί το μόνο ουσιώδες για την κατά τον όρο 22.Δ, ήτοι την εκ του προσφέροντος, όχι κυριότητα (την πιθανή έλλειψη της οποίας, αλυσιτελώς επικαλείται ούτως, ο προσφεύγων), αλλά τη «διάθεση», δηλαδή την κατοχή του οικείου μηχανήματος/οχήματος, η δε τέτοια νόμιμη κατοχή και δυνατότητα χρήσης προκύπτει ευθέως εκ της εκδόσεως της άδειας κυκλοφορίας στο όνομα του νομίμου κατόχου (που είναι ο ως άνω παρέχων στήριξη τρίτος, εν προκειμένω), αδιαφόρως αν το όχημα τελεί σε παρακράτηση κυριότητας. Ακριβώς, επειδή το ζητούμενο προσόν συνίστατο σε τέτοια διάθεση και όχι κυριότητα, ακόμη και αν υπάρχει άλλος κύριος, που απλώς παρακρατεί την κυριότητα, χωρίς όμως να είναι ο ίδιος ο δικαιούχος της άδειας κυκλοφορίας, ακριβώς επειδή, το δικαίωμα κυκλοφορίας το φέρει ο αδειούχος και όχι ο παρακρατών την κυριότητα, ο τελευταίος ουδόλως παρέχει, δια της μη ζητούμενης ως προσόν, κυριότητάς του, στήριξη στον προσφέροντα. Εξάλλου, πέραν του ότι, κατά τα ανωτέρω, το τυχόν περιεχόμενο της οικείας 2^{ης} σελίδας της αδείας, ως και το ζήτημα περί του αν υφίσταται ή μη παρακράτηση κυριότητας, είναι αδιάφορο για την απόδειξη του ως άνω προσόντος της διάθεσης εκ του τρίτου οικονομικού φορέα του προσόντος της νόμιμης κατοχής του οχήματος, η οποία κατά τη διακήρυξη προκύπτει από την επ'ονόματι του έκδοση της αδείας αυτής, όπως εν τέλει προκύπτει από την προσκομισθείσα δια της παρέμβασης 2^η σελ. της άδειας, ουδόλως υφίστατο στη 2^η σελίδα πεδίο

προς συμπλήρωση τυχόν παρακράτησης και ενώ, τίποτα περί παρακράτησης δεν αναφέρεται στη δια των δικαιολογητικών κατακύρωσης σελίδα, ενώ η 2^η σελίδα εν τέλει ουδέν νέο εισφέρει σε όσα αναφέρει η εξαρχής υποβληθείσα, σελίδα. Επιπλέον, κατ' άρ. 22 παρ. 3 Ν. 4093/2022 (ΦΕΚ Α 46/5-3-2022), το άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016 («2. Αν δεν προσκομισθούν τα παραπάνω δικαιολογητικά ή υπάρχουν ελλείψεις σε αυτά που υποβλήθηκαν, η αναθέτουσα αρχή καλεί τον προσωρινό ανάδοχο να προσκομίσει τα ελλείποντα δικαιολογητικά ή να συμπληρώσει τα ήδη υποβληθέντα, ή να παράσχει διευκρινήσεις με την έννοια του άρθρου 102, εντός δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης σε αυτόν.»), περί κλήσης του προσωρινού αναδόχου για συμπλήρωση των ελλείψεων των δικαιολογητικών κατακύρωσης, όπως κατ' άρ. 43 Ν. 4782/2021 τροποποιήθηκε, καταλαμβάνει αναδρομικά και ασχέτως επιμέρους προβλέψεων κάθε διακήρυξης και τις διαδικασίες που ήταν εκκρεμείς την 1-6-2021, όπως η προκείμενη, εφόσον δεν έχει ήδη κρίνει επί της διαδικασίας διαφορετικά, τυχόν δικαστική απόφαση ή δεν έχει αποκλειστεί οριστικά ο οικονομικός φορέας (άρ. 22 παρ. 3 Ν. 4093/2022 «Τα άρθρα 43 και 121 του ν. 4782/2021, με τα οποία τροποποιήθηκαν τα άρθρα 103 και 310, αντίστοιχα, του ν. 4412/2016, εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς, κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος τους (1η.6.2021), διαγωνιστικές διαδικασίες, εκτός εάν έχει χωρήσει οριστικός αποκλεισμός του οικονομικού φορέα ή έχει εκδοθεί απόφαση αρμοδίου δικαστηρίου, η οποία έχει κρίνει διαφορετικά.»). Τούτο, ενώ και πριν το Ν. 4093/2022, είχε κριθεί (Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1785, 1795/2021, 95/2022, εκδοθείσες προ του άρ. 22 παρ. 3 Ν. 4903/2022), ότι η διάταξη του άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016, καίτοι η έναρξη ισχύος της λαμβάνει χώρα από 1-6-2021, ήτοι μετά την εκκίνηση της νυν διαδικασίας, θεσπίζει άλλο, σε σχέση με το προϊσχύον και ευνοϊκότερο θεσμικό πλαίσιο για τον προσωρινό ανάδοχο και την αντιμετώπιση ελλείψεων και σφαλμάτων περί δικαιολογητικών κατακύρωσης και καταλαμβάνει αναδρομικά και κάθε διαδικασία, επί της οποίας, όπως εν προκειμένω, και η κλήση προς υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης, η υποβολή αυτών εκ του προσωρινού αναδόχου, ως και η έκδοση της προσβαλλομένης, συνέτρεξαν όλες, μετά την

έναρξη ισχύος της ως άνω νέας διάταξης, ήτοι μετά την 1-6-2021, γεγονός που και μόνο του δικαιολογεί την εφαρμογή του νέου άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016 και δη, ανεξαρτήτως ρητής νομοθετικής θέσπισης αναδρομικής ισχύος αυτού και επί εκκρεμών διαδικασιών (η οποία ούτως ή άλλως επήλθε, βλ. αμέσως παραπάνω). Άρα, ούτως ή άλλως, ακόμη και αν υπήρχε απαίτηση υποβολής της ως άνω 2^{ης} σελίδας και η μη υποβολή της συνιστούσε έλλειψη των δικαιολογητικών κατακύρωσης, αυτή η έλλειψη δεν θα επέφερε την απόρριψη του προσωρινού αναδόχου, αλλά την κλήση του προς συμπλήρωση της έλλειψης, πολλώ δε μάλλον, ενώ η νυν έλλειψη αφορά σε κάθε περίπτωση επιμέρους σελίδα δημοσίου εγγράφου, δηλαδή άδειας κυκλοφορίας που αποδεδειγμένα, είχε ήδη εκδοθεί και ίσχυε προ της προσφοράς. Όμως, εν τέλει, από την επόμενη σελίδα της άδειας που υποβάλλει ο παρεμβαίνων με την παρέμβασή του, προκύπτει σαφώς, η έλλειψη οιασδήποτε συνθήκης παρακράτησης κυριότητας εκ τυχόν τρίτου και άρα, ακόμη και αν συνέτρεχε καταρχήν περίπτωση έλλειψης και επομένως, κλήσης του παρεμβαίνοντα προς συμπλήρωση της 2^{ης} σελίδας της άδειας και απόδειξης μη παρακράτησης κυριότητας, εν προκειμένω παρέλκει, αφού αποδεικνύεται η έλλειψη τέτοιας παρακράτησης. Εξάλλου, δεδομένου ότι και αν υπήρχε έλλειψη αποδεικτική, δεν θα οδηγούσε κατά τα παραπάνω σε αποκλεισμό, αλλά σε κλήση προς συμπλήρωση, η διαταγή αναπομπής τέτοιας κλήσης θα πρέπει να προκύπτει και λυσιτελής και αυτό, πέραν του ότι εν προκειμένω δεν υφίσταται εξαρχής συναφής έλλειψη. Συνεπώς, σε κάθε περίπτωση, απορριπτός τυγχάνει ο υπό II.Β δεύτερος λόγος της προσφυγής. Όσον αφορά τον υπό II.Γ τρίτο λόγο της προσφυγής, ο όρος 22.Δ της διακήρυξης όρισε ότι «...Η τεχνική και επαγγελματική ικανότητα των οικονομικών φορέων, αποδεικνύεται σωρευτικά (επί ποινή αποκλεισμού), με βάση τις κάτωθι απαιτήσεις: α) Στην κατηγορία έργων Οδοποιίας : Οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν κατ' ελάχιστον στελέχωση, σύμφωνα με την παράγραφο 8αί του άρθρου 100 του Ν. 3669/08, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 107 του Ν.4199/2013, ήτοι να περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση δυο (2) τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας και δυο (2) τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας, τουλάχιστον ή ένα (1) τεχνικό ΜΕΚ Δ

βαθμίδας & τέσσερις (4) τεχνικούς ΜΕΚ Γ βαθμίδας ή δύο (2) τεχνικούς ΜΕΚ Δ βαθμίδας & ένα (1) τεχνικό ΜΕΚ Γ βαθμίδας & δύο (2) τεχνικούς ΜΕΚ Β βαθμίδας, ή που πληροί τα οριζόμενα στη παράγραφο 5 του άρθρου 52 του ΠΔ71/2019...», ο δε υπό 23.6 όρος περί δικαιολογητικών κατακύρωσης, όρισε ότι «Η τεχνική και επαγγελματική ικανότητα των οικονομικών φορέων αποδεικνύεται: (α) για τις εγγεγραμμένες εργοληπτικές επιχειρήσεις στο Μ.Ε.Ε.Π. • είτε από τη βεβαίωση εγγραφής στο Μ.Ε.Ε.Π, η οποία αποτελεί τεκμήριο των πληροφοριών που περιέχει •είτε, στην περίπτωση που οι απαιτήσεις του άρθρου 22.Δ δεν καλύπτονται από τη βεβαίωση εγγραφής, με την υποβολή ενός ή περισσότερων από τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται στο Μέρος ΙΙ του Παραρτήματος ΧΙΙ (Αποδεικτικά μέσα για τα κριτήρια επιλογής) του Προσαρτήματος Α του ν. 4412/2016 ανάλογα με την τιθέμενη στο άρθρο 22.Δ απαίτηση. Σε κάθε περίπτωση, η βεβαίωση εγγραφής μπορεί να υποβάλλεται για την απόδειξη μόνο ορισμένων απαιτήσεων τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας του άρθρου 22.Δ, ενώ για την απόδειξη των λοιπών απαιτήσεων μπορούν να προσκομίζονται ένα ή περισσότερα από τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται στο Μέρος ΙΙ του Παραρτήματος ΧΙΙ του ν. 4412/2016...». Επομένως, το καταρχήν (βλ. όμως και κατωτέρω, περί επιτρεπτής κατά τη διακήρυξη εναλλακτικής) ζητούμενο αναφερόταν στην ελάχιστη στελέχωση του άρ. 100 παρ. 8 περ. α', υποπερ. ι' Ν. 3669/2008, όπως ισχύει («ι. Στην τέταρτη τάξη, για τη βασική κατηγορία έργων απαιτείται στελέχωση τουλάχιστον δύο (2) τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας, και δύο (2) τεχνικών Μ.Ε.Κ. Γ βαθμίδας. Για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων μέχρι και την τέταρτη, απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση τουλάχιστον (2) τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας. Για κάθε επιπλέον κατηγορία απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση ενός (1) τεχνικού Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας.... Εναλλακτικά για τις τάξεις τέταρτη, πέμπτη και έκτη μπορεί να αντικατασταθεί στη βασική και στη συμπληρωματική τους στελέχωση, ένας (1) τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας, με δύο (2) τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Γ βαθμίδας και ένας (1) τεχνικός Μ.Ε.Κ. Γ βαθμίδας με δύο (2) τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας. ... Για τις πιο πάνω τάξεις τα στελέχη για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων, εκτός της βασικής κατηγορίας, μπορεί να

είναι τα ίδια πρόσωπα της βασικής στελέχωσης εγγεγραμμένα σε αντίστοιχη κατηγορία και τάξη του Μ.Ε.Κ. ή και άλλα πρόσωπα.»), τα ως άνω περι- στελέχωσης προσόντα της οποίας αντιγράφονται καταρχήν, στον ανωτέρω όρο της διακήρυξης. Πλην όμως, εναλλακτικά ο ίδιος όρος 22.Δ.α επιτρέπει την πλήρωση έστω των προσόντων του άρ. 52 παρ. 5 ΠΔ 71/2019 («Οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν κατ' ελάχιστον στελέχωση, σύμφωνα ... ή που πληροί τα οριζόμενα στη παράγραφο 5 του άρθρου 52 του ΠΔ71/2019.»), που ορίζει ότι «την τέταρτη (4η) τάξη του ΜΗ.Ε.Ε.Δ.Ε. κατατάσσεται εργοληπτική επιχείρηση αν διαθέτει τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις: Περιλαμβάνει στη στελέχωση ανά κατηγορία τουλάχιστον δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Δ' της αντίστοιχης κατηγορίας. Εναλλακτικά, μπορεί να αντικατασταθεί ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας από δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας της αντίστοιχης κατηγορίας.» Άρα, αρκεί για την πλήρωση του προσόντος 22.Δ.α η στελέχωση με ένα στέλεχος Δ' βαθμίδας και 2 στελέχη Γ' βαθμίδας (στη θέση του ενός επιπλέον ζητούμενου στελέχους Δ' βαθμίδας), επί της ζητούμενης κατηγορίας Οδοποιίας. Επιπλέον, ο ως άνω όρος 23.6 όρισε ως μέσο απόδειξης του όρου 22.Δ για εγγεγραμμένες στο ΜΕΕΠ επιχειρήσεις, όπως ο παρεμβαίνων, την βεβαίωση εγγραφής στο ΜΕΕΠ για όσες πληροφορίες περιέχει και τα αποδεικτικά μέσα του ΜΕΡΟΥΣ ΙΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΧΙΙ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α Ν. 4412/2016 για όσες απαιτήσεις δεν καλύπτονται από αυτή τη βεβαίωση εγγραφής. Ο δε παρεμβαίνων υπέβαλε με τα δικαιολογητικά κατακύρωσής του την από 11/12/2017 με διάρκεια ισχύος ως την 16/12/2019 και εν συνεχεία παραταθείσα ως την 1-9-2021 κατ' άρ. 144 παρ. 6 Ν. 4764/2020 και κατόπιν και ως την 31/12/2022, κατ' άρ. 74 Ν. 4821/2021, βεβαίωση εγγραφής με ΑΜ ... στη 4^η τάξη ΜΕΕΠ επί της κατά τον όρο 21.1 της διακήρυξης, ζητούμενη για τη συμμετοχή κατηγορία ΟΔΟΠΟΙΑΣ, δηλαδή αυτήν την τάξη, τα προσόντα της οποίας ζητήθηκαν, η οποία βεβαίωση αναφέρει ως στελέχωση τους ... ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ με ΜΕΚ ..., την ... ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ με ΜΕΚ ..., τον ... ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ με ΜΕΚ ... και τον ... ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ με ΜΕΚ ..., μαζί με την από 9-3-2021 και με ισχύ από 11-3-2021 ως 10-3-2022, που καλύπτουν τόσο τον χρόνο υποβολής προσφοράς (24-6-

2021), όσο και αυτόν της υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης (1-9-2021). Επομένως, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, η ταυτότητα και οι ιδιότητες, ως και τα ΜΕΚ των προσώπων στελέχωσης της επιχείρησης προέκυπταν και αποτελούσαν πληροφορία βεβαιούμενη εκ της βεβαίωσης εγγραφής στην 4^η τάξη ΜΕΕΠ, η εγγραφή άλλωστε στην οποία θα ήταν αδύνατη, αν δεν πληρούνταν τα ως άνω περί στελέχωσης προσόντα κατάταξης στην τάξη αυτή, τα οποία και ταυτίζονται με το ως άνω κριτήριο επιλογής. Τούτο, ενώ η βεβαίωση αυτή συνιστά δημόσιο έγγραφο και ούτως παράγει πλήρη και επαρκή απόδειξη. Επομένως, η ως άνω βεβαίωση εγγραφής στην 4^η τάξη ΜΕΕΠ με την εντός της βεβαίωσης αναφερόμενη στελέχωση, πιστοποιεί, ότι αυτή η στελέχωση πληροί τις προϋποθέσεις εγγραφής στην 4^η τάξη, προϋποθέσεις στις οποίες παραπέμπει και ενσωματώνει ως ζητούμενα προσόντα, η διακήρυξη. Άρα, η ίδια η ως άνω βεβαίωση παράγει απόδειξη περί πλήρωσης των ως άνω προϋποθέσεων στελέχωσης για την εγγραφή στην 4^η τάξη, προϋποθέσεις στις οποίες ρητά παρέπεμψε και ενσωμάτωσε ως ζητούμενα προσόντα στελέχωσης ο ως άνω όρος της διακήρυξης. Επιπλέον αυτών, η ως άνω βεβαίωση περιλαμβάνει και τους αρ. ΜΕΚ των ως άνω στελεχών, δια των οποίων αριθμών, άμεσα και ευθέως και δωρεάν, η αναθέτουσα και οιοσδήποτε δύναται να ελέγξει τα προσόντα αυτών των προσώπων, ήτοι του κατόχου κάθε ΜΕΚ μέσω δημόσιας και δωρεάν προσβάσεως, ηλεκτρονικής εθνικής βάσης δεσμεοένων του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ..., που υφίσταται ακριβώς για αυτό τον σκοπό (<http://www.yrexid15.gr/Default.aspx?tabid=130>), τούτο δε ενώ τα προσόντα των ως άνω στελεχών είναι αναζητήσιμα και δια μόνου του ονοματεπωνύμου τους, που ομοίως περιλαμβάνεται στην ως άνω βεβαίωση. Εξ αυτής της βάσης, προκύπτει εγγραφή, όσον αφορά την κατηγορία ΟΔΟΠΟΙΑΣ για τον ... ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ με ΜΕΚ ... στη Γ' βαθμίδα, για την ... ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ με ΜΕΚ ... στη Δ' βαθμίδα, για τον ... ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ με ΜΕΚ ... στη Γ' βαθμίδα (και τον ... ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ με ΜΕΚ ... στη Δ' βαθμίδα σε άλλες κατηγορίες έργων). Επομένως, ο παρεμβαίνων διαθέτει την κατ' άρ. 52 παρ. 5 ΠΔ 71/2019 στελέχωση στη ζητούμενη κατηγορία

ΟΔΟΠΟΙΙΑΣ, ήτοι 1 στέλεχος Δ' βαθμίδας και 2 στελέχη Γ' βαθμίδας και άρα, κατ' απόρριψη των αβάσιμωσ περί του αντιθέτου ισχυρισμών του προσφεύγοντος (που δεν λαμβάνει υπόψη την κατά τη διακήρυξη και το νόμο, επιτρεπτή εναλλακτική στελέχωση του άρ. 52 παρ. 5 ΠΔ 71/2019), και κατ' ουσία πληροί ο παρεμβαίνων το ως άνω κριτήριο επιλογής και δη, τούτο προκύπτει εκ των ίδιων των πληροφοριών που περιλαμβάνει η βεβαίωση εγγραφής στο ΜΕΕΠ του, ήτοι τα ονόματα και τα ΜΕΚ των στελεχών του. Αυτό, ενώ ο όρος 23.2 της διακήρυξης όρισε ότι «Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής.», σε συμφωνία με το, ως ίσχυε και κατά την εκκίνηση της διαδικασίας και πλέον, άρ. 79 παρ. 6 Ν. 4412/2016 («6. Κατά παρέκκλιση της παρ. 3 [παρ. 5, ως ίσχυε προ του άρ. 27 Ν. 4782/2021], οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής.») και ενώ στη σελ. 3 του ΤΕΥΔ του, ο παρεμβαίνων δήλωσε ηλεκτρονικό σύνδεσμο με την ως άνω βάση αναζήτησης (<http://www.ypexd15.gr/Default.aspx?tabid=130>), εκ της οποίας προκύπτει η πλήρωση όλων των προϋποθέσεων εγγραφής στη σχετική 4^η τάξη. Το γεγονός ότι η ως άνω παραπομπή δηλώθηκε άπαξ στο ερώτημα περί ηλεκτρονικής διάθεσης της πιστοποίησης εγγραφής και ότι δεν αναφέρει αν μπορεί να γίνει ηλεκτρονική αναζήτηση ειδικώς για τα στοιχεία των στελεχών, είναι αδιάφορο, αφού πρώτον, τα νυν προσόντα στελέχωσης ταυτίζονται ακριβώς με τα

αναγκαία προσόντα εγγραφής στην οικεία τάξη του ΜΕΕΠ και άρα, η απόδειξη της εγγραφής αυτής αποδεικνύει και τα προσόντα στελέχωσης (που ταυτίζονται με τα εκ του νόμου απαιτούμενα για την εγγραφή στην 4^η τάξη), με συνέπεια η παραπομπή για το ένα ζήτημα να λαμβάνεται υπόψη και για το άλλο και δεύτερον, ούτως ή άλλως, η ως άνω βάση δεδομένων συνιστά εθνική εντός της Ελλάδας και γνωστή στην εν γένει δημόσια διοίκηση, βάση οργανωμένη και διατηρούμενη εκ του αρμοδίου Υπουργείου που αποσκοπεί ακριβώς σε τέτοιους ελέγχους. Τρίτον, ούτως ή άλλως, δεδομένου ότι ακόμη και εν όλω έλλειψη δήλωσης στο ΕΕΕΣ προϋφιστάμενου πάντως (όπως η ύπαρξη της βάσης δεδομένων και το γεγονός ότι πιστοποιεί τα προσόντα εγγραφής στο ΜΕΕΠ στην ανάλογη τάξη, αναφέροντας και τα στελέχη, μαζί με τις βαθμίδες εγγραφής τους, για κάθε εγγεγραμμένη επιχείρηση) στοιχείου, τυγχάνει παραδεκτής συμπλήρωσης κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, όπως κατ' άρ. 22 παρ. 2 εδ. β' Ν. 4903/2022 («Το άρθρο 42, με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 102 του ν. 4412/2016, καταλαμβάνει και εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς, κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος, διαγωνιστικές διαδικασίες, εκτός εάν έχει χωρήσει οριστικός αποκλεισμός του οικονομικού φορέα ή έχει εκδοθεί απόφαση αρμοδίου δικαστηρίου, η οποία έχει κρίνει διαφορετικά.») εφαρμόζεται και στην νυν διαδικασία, ασχέτως όρων της (αφού δεν έχει υπάρξει απόφαση οριστικού αποκλεισμού ή τυχόν αντίθετη δικαστική απόφαση), πολλώ δε μάλλον, δεν είναι δυνατόν να μη ληφθεί υπόψη ήδη καταγραφείσα σε αυτό το ΕΕΕΣ πληροφορία, λόγω του ότι τέθηκε στο ένα και όχι σε περισσότερα, εκ των περί αυτής συναφών σημείων του ΕΕΕΣ ή λόγω του ότι δεν αναγράφηκε πανηγυρικά ότι μαζί με την αναζήτηση της εγγραφής της επιχείρησης, επιτρέπεται και η αναζήτηση της βαθμίδας των επιμέρους στελεχών (ενώ μάλιστα, θα δύνατο να συμπληρωθεί η εξαρχής παραπομπή σε τέτοια βάση δεδομένων, ακόμη και αν έλειπε εν όλω από το ΕΕΕΣ), αλυσιτελώς δε ο προσφεύγων επικαλείται ανεπίκαιρη πλέον νομολογία. Εξάλλου, αλυσιτελώς ο προσφεύγων προβάλλει ότι η αναθέτουσα δεν κατέγραψε στο οικείο πρακτικό αξιολόγησης οργάνου αξιολόγησης αναζήτηση στην ως άνω βάση, αφού η αιτιολογία αποδοχής συμπληρώνεται και δια των Απόψεων, κατ' άρ. 365 παρ. 1 Ν. 4412/2016.

Επιπλέον πάντως, ο προσφεύγων είναι εκείνος που φέρει το βάρος απόδειξης, αφενός ότι ελλείπει ζητούμενο εκ της διακήρυξης δικαιολογητικό κατακύρωσης, αφετέρου και εναλλακτικά και το ίδιο το συναφές προσόν συμμετοχής και άρα, ότι η αναθέτουσα προέβη σε μη νόμιμη κατ' αποτέλεσμα αποδοχή και συνεπώς, αλυσιτελώς επικαλείται ο προσφεύγων τι έλεγξε ή μη η αναθέτουσα, αφού εν προκειμένω ούτε έλλειψη επί ζητούμενου δικαιολογητικού εκ του παρεμβαίνοντος, προκύπτει, αλλά ούτε έλλειψη του ίδιου του αποδεικτέου δι' αυτού προσόντος. Αλυσιτελώς και αβασίμως προβάλλει ο προσφεύγων δια του υπομνήματός του και το ανεπίκαιρο των ως άνω βεβαιώσεων ΜΕΚ των ως άνω στελεχών, αφού εκτός του ότι δεν προκύπτει συγκεκριμένη προθεσμία ισχύος και χρόνος λήξης τους, επιπλέον, ούτως ή άλλως, τόσο η επικαιροποιημένη βάση δεδομένων στοιχεία αναφέρει για τα στελέχη αυτά, ταυτιζόμενα με τις ως άνω βεβαιώσεις στοιχεία, που άρα, δεν έχουν λήξει ή μεταβληθεί, όσο και ασχέτως αυτής της βάσης δεδομένων, η ισχύουσα κατά τον χρόνο της προσφοράς και των δικαιολογητικών κατακύρωσης, βεβαίωση εγγραφής ΜΕΕΠ του παρεμβαίνοντος, πιστοποιεί ακριβώς βάσει της αυτής στελέχωσης και άρα, των προσόντων των ως άνω στελεχών, την εγγραφή στην 4^η τάξη και άρα, πιστοποιεί και την εκ της στελέχωσης διάθεση των, ταυτιζομένων με τις απαιτήσεις της διακήρυξης, προσόντων εγγραφής στην 4^η τάξη κατά την ισχύουσα νομοθεσία και συνεπώς, πιστοποιεί και την περί προσόντων στελεχών, απαίτηση της διακήρυξης. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος συνίσταται στο ότι το υποβληθέν πιστοποιητικό εγγραφής του παρεμβαίνοντα στο ΜΕΕΠ, δεν καλύπτει και δεν αποδεικνύει το κριτήριο επιλογής 22.Δ.α (δηλαδή τις απαιτήσεις ελάχιστης στελέχωσης της διακήρυξης, που ταυτίζονται με τις απαιτήσεις ελάχιστης στελέχωσης για 4^η τάξη, κατά νόμο, δηλαδή της τάξης, όπου το πιστοποιητικό ακριβώς αποδεικνύει ότι ο παρεμβαίνων είναι εγγεγραμμένος), διότι δεν αναφέρει τις βαθμίδες ΜΕΚ κάθε στελέχους, εκτός του ονόματος και του αρ. ΜΕΚ καθενός εξ αυτών και άρα, ότι έπρεπε να έχει υποβληθεί αυτοτελής απόδειξη για τις βαθμίδες ΜΕΚ κάθε στελέχους. Ο ισχυρισμός όμως αυτός ερείδεται ακριβώς στην εσφαλμένη προϋπόθεση, ότι η ως άνω υποβληθείσα βεβαίωση δεν αποδεικνύει η ίδια,

αυτοδύναμα και εξαρχής το κριτήριο 22.Δ.α. Αντίθετα, η βεβαίωση εγγραφής στην οικεία τάξη του ΜΕΕΠ αποδεικνύει κάθε κατά νόμο προϋπόθεση εγγραφής σε αυτή την τάξη και άρα και τη στελέχωση, καθ' ο μέρος ταυτίζεται με τα νόμιμα προσόντα εγγραφής. Η δε διακήρυξη, όπως και το άρ. 76 Ν. 4412/2016, ορίζουν τα προσόντα συμμετοχής, ακόμη και καθ' ο μέρος ταυτίζονται με τα προσόντα εγγραφής σε σχετική τάξη ΜΕΕΠ, περιγράφοντας αυτά όμως κατά περιεχόμενο και όχι δια απλής παραπομπής σε τάξη ΜΕΕΠ (βλ. νυν άρ. 76 παρ. 3 Ν. 4412/2016 που αναφέρεται σε «απαιτήσεις οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, καθώς και τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας» και όχι σε αυτή καθαυτή και τυπικά εγγραφή σε τάξη), ακριβώς για να επιτρέψουν τη συμμετοχή οικονομικών φορέων που είτε δεν είναι εγγεγραμμένοι στο ΜΕΕΠ λόγω εγκατάστασης στην αλλοδαπή, είτε είναι εγγεγραμμένοι σε κατώτερη τάξη, πλην όμως έχουν ενδιάμεσως αποκτήσει τα ανώτερα της τάξης, όπου έχουν εγγραφεί, προσόντα, χωρίς να έχουν προβεί στη διαδικασία αναβάθμισης τάξης του εργοληπτικού τους πτυχίου (βλ. και νυν άρ. 76 παρ. 4 Ν. 4412/2016) και όχι προφανώς, για να θεσπίσει πρόσθετες προϋποθέσεις και αποδεικτικούς τύπους για την αποδοχή οικονομικών φορέων που πάντως είναι εγγεγραμμένοι, σε τάξη τα προσόντα εγγραφής στην οποία ταυτίζονται με αυτά της διακήρυξης και άρα, αποδεικνύονται ακριβώς, δια μόνης της εγγραφής στην οικεία τάξη.. Και ναι μεν, δεν αποκλείεται (βλ. και νυν άρ. 76 παρ. 3 Ν. 4412/2016) η διακήρυξη να θεσπίσει πρόσθετες απαιτήσεις, σε σχέση με τα προσόντα εγγραφής στην οικεία τάξη ΜΕΕΠ, δηλαδή προσόντα που υπερβαίνουν επιμέρους, έχουν πρόσθετο περιεχόμενο ή δεν ταυτίζονται με τη φύση των προσόντων, που λαμβάνονται κατά νόμο υπόψη για την εγγραφή σε τάξη ΜΕΕΠ (όπως μια εμπειρία ή τίτλοι σπουδών ή πιστοποιήσεις επιμόρφωσης στελέχους πιο εξειδικευμένη σε συγκεκριμένες μορφές έργων συγκεκριμένων χαρακτηριστικών, σε σχέση με την επί κατηγοριών έργων κατά την τυπολογία του νόμου, που ζητείται για την εγγραφή σε τάξη ΜΕΕΠ, τεχνικά μέσα που εκφεύγουν των εκ του ΜΕΕΠ ζητούμενων, πρόσθετο προσωπικό, σε σχέση με την κατά νόμο στελέχωση ΜΕΕΠ κλπ). Για αυτές ακριβώς τις περιπτώσεις, το άρ. 23.6 της διακήρυξης, προβλέπει ότι δεν αρκεί φυσικά η

βεβαίωση εγγραφής ΜΕΕΠ, ακριβώς δηλαδή, διότι η εγγραφή σε τάξη στο ΜΕΕΠ δεν σχετίζεται, δεν εξετάζει, δεν προϋποθέτει και είναι ξένη και άσχετη με αυτά τα προσόντα που κατά την επιμέρους διακήρυξη, απαιτούνται και άρα, φυσικά δεν δύνανται να αποδειχθούν από την τάξη ΜΕΕΠ. Για όσες όμως περιπτώσεις απαιτούμενων προσόντων, όπως ακριβώς αυτές του νυν όρου 22.Δ.α, τα προσόντα που η διακήρυξη απαιτεί ταυτίζονται με τα κατά νόμο απαιτούμενα και λαμβανόμενα υπόψη για την εγγραφή σε συγκεκριμένη τάξη ΜΕΕΠ, η εγγραφή στην τάξη αυτή, παράγει πλήρη απόδειξη, δηλαδή καλύπτει κάθε αναγκαίο για την πιστοποιούμενη αυτή τάξη, προσόν. Ακόμη, ακριβώς επειδή, δεν αποκλείεται η παραδεκτή συμμετοχή οικονομικού φορέα δια μόνου του λόγου της τυπικής εγγραφής σε συγκεκριμένη τάξη ΜΕΕΠ, ακόμη και αν αυτός διαθέτει τα συναφή προσόντα, όπως και επειδή, το ουσιαστικό ζητούμενο είναι η κατοχή των προσόντων και όχι ο τύπος της αυτής καθαυτής εγγραφής σε συγκεκριμένη τάξη ΜΕΕΠ, οικονομικός φορέας δύναται ακριβώς να αποδείξει τα προσόντα που ζητούνται δια στοιχείων άλλων από το ΜΕΕΠ, εφόσον δεν είναι εγγεγραμμένος ή πρόσθετων, σε σχέση με τα προσόντα που η τάξη ΜΕΕΠ του πιστοποιεί (επί παραδείγματι, διότι προσέλαβε πριν την προσφορά συγκεκριμένα στελέχη, χωρίς να προλάβει να αναβαθμίσει την τάξη ΜΕΕΠ του και άρα, τα νέα στελέχη λαμβάνονται υπόψη σωρευτικά με τα δια της βεβαίωσης τάξης ΜΕΕΠ αναφερόμενα, προς τη συγκρότηση της συνολικής, ληπτέας υπόψη κατά την διακήρυξη, στελέχωσής του). Πλην όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι εφόσον η τάξη στην οποία πιστοποιείται ότι είναι εγγεγραμμένος ο οικονομικός φορέας, προσδιορίζεται και πιστοποιείται η σε αυτήν κατάταξη, βάσει προσόντων, όπως της στελέχωσης, τα οποία προσόντα ταυτίζονται κατά φύση, περιεχόμενο και βαθμίδα ή υπερκαλύπτουν τα ζητούμενα της διακήρυξης, τότε τυχόν δεν αρκεί η πιστοποιούμενη εγγραφή στην τάξη αυτή, εγγραφή που ακριβώς λαμβάνει χώρα με βάση τα αυτά προσόντα, η συνδρομή των οποίων πιστοποιείται μαζί με την εγγραφή στην οικεία τάξη στο ΜΕΕΠ. Άλλωστε, η πιστοποίηση εγγραφής σε συγκεκριμένη τάξη ΜΕΕΠ, δεν συνιστά ένα αντικείμενο αυθύπαρκτο, ασυσχέτιστο, διακριτό και ξένο, ως προς τα προσόντα κατάταξης σε αυτήν την τάξη, αλλά προϋποθέτει, ως και

συνεπάγεται ακριβώς την ομού πιστοποίηση συνδρομής κάθε προσόντος απαιτούμενου για την εγγραφή στην πιστοποιούμενη τάξη (δηλαδή, όταν πιστοποιείται η εγγραφή στην τάξη, πιστοποιούνται και τα προσόντα που απαιτούνται για την εγγραφή στην τάξη). Άρα, η νυν πιστοποίηση εγγραφής στην 4^η τάξη του ΜΕΕΠ του παρεμβαίνοντος, όπως προεκτέθηκε, συνεπάγεται και πιστοποίηση πλήρωσης των προσόντων εγγραφής στην τάξη αυτή και αφού, τα προσόντα του άρ. 22.Δ.α ταυτίζονται και δεν υπερβαίνουν ούτε θέτουν πρόσθετες κατά φύση ή περιεχόμενο προσόντων, απαιτήσεις, σε σχέση με τα εκ του νόμου απαιτούμενα για την εγγραφή στην 4^η τάξη (πολλώ δε μάλλον και παραπέμποντας ως επαρκή συνθήκη πλήρωσης του όρου 22.Δ.α, στο άρ. 52 παρ. 5 ΠΔ 71/2019 και τα εκεί προσόντα, περί εγγραφής στην 4^η τάξη ΜΗΕΕΔΕ), η πιστοποίηση εγγραφής στην 4^η τάξη, πιστοποιεί και τα προσόντα εγγραφής σε αυτή και άρα και την πλήρωση του όρου 22.Δ.α της διακήρυξης, σε αντίθεση με όσα ο προσφεύγων προβάλλει. Εξάλλου, ο προσφεύγων αβάσιμα ως και αλυσιτελώς προβάλλει και ότι η ως άνω στελέχωση δεν πληροί την απαιτούμενη κατά τη διακήρυξη, η οποία ταυτίζεται με αυτή της 4^{ης} τάξης, αφού αφενός κατά τη διακήρυξη επιτρεπτά μετέχει με τη στελέχωση του άρ. 52 παρ. 5 ΠΔ 71/2019, την οποία ο παρεμβαίνων πληροί, αφετέρου ούτως ή άλλως, η βεβαίωση εγγραφής στην 4^η τάξη αποδεικνύει άνευ ετέρου την πλήρωση των προσόντων συμμετοχής που ταυτίζονται με τα προσόντα εγγραφής στην 4^η τάξη και δεν δύναται ούτως ή άλλως να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως δια προσφυγής κατά πράξης του προσυμβατικού σταδίου και δη, αρμοδίως εκ της ΕΑΔΗΣΥ (ο δε προσφεύγων δια της προβολής ισχυρισμού περί μη πλήρωσης του κριτηρίου επιλογής, προβάλλει αναγκαία και μη πλήρωση των προϋποθέσεων εγγραφής στην 4^η τάξη εκ του νόμου, αφού οι απαιτήσεις της διακήρυξης και του νόμου ταυτίζονται). Άλλωστε, όπως προαναφέρθηκε, ακόμη και αν υφίστατο έλλειψη, δεδομένης της εφαρμογής της, κατόπιν του άρ. 43 Ν. 4782/2021, διάταξης του άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016, η αναθέτουσα θα όφειλε να καλέσει τον παρεμβαίνοντα για συμπλήρωση και δεν θα δύνατο να τον αποκλείσει, ενώ, δεδομένου ότι στη νυν περίπτωση μάλιστα, τα στοιχεία ευρίσκονται στην ως άνω άμεσα προσβάσιμη

βάση δεδομένων, ούτως ή άλλως, η αναθέτουσα θα δύνατο να προβεί σε αυτεπάγγελτο σχετικό έλεγχο. Πλην όμως, εν προκειμένω ούτως ή άλλως δια όλων των ανωτέρω στοιχείων, της βεβαίωσης σύμφωνης με την 4^η τάξη στελέχωσης, τις αναφορές στα ονόματα και τα ΜΕΚ των στελεχών και τη βάση δεδομένων, η πλήρωση του οικείου κριτηρίου επιλογής αποδεικνύεται, χωρίς χρεία διευκρινίσεων και συμπληρώσεων και τούτο, πέραν του ότι ο παρεμβαίνων υπέβαλε με την παρέμβασή του και βεβαιώσεις εγγραφής στο ΜΕΚ των ως άνω στελεχών του, το περιεχόμενο και οι αναφερόμενες βαθμίδες των οποίων ταυτίζονται με όσα προκύπτουν εκ της ως άνω βάσης δεδομένων. Τούτο ενώ η ίδια η αναθέτουσα, δια των Απόψεων της και συμπληρώνοντας την αιτιολογία της, προβάλλει τον έλεγχο στην ως άνω βάση δεδομένων, ασχέτως εγγράφων που αναφέρουν ακριβώς τα ίδια και προσκομίζει ο παρεμβαίνων. Άρα, απορριπτέος τυγχάνει και ο υπό ΙΙ.Γ τρίτος λόγος της προσφυγής ως προς κάθε ισχυρισμό του, όπως και η προσφυγή στο σύνολό της.

4. Επειδή, επομένως, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δε δεκτή η Παρέμβαση.

5. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 24-5-2022 και και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΣΤΗ